

KOMMUNISTISK POLITIK

1. maj på Den røde Plads, Fælledparken, København 2011

VI ER I KAMP - HVER DAG!

Nr. 10

15. årg.

2011

13. maj

-

27. maj

Støttepris 20 kr.

TEMA: Stop krigene – Start velfærden!

Rød-grøn og lyserød s. 2 • Dagpengesystemet under afvikling s. 3 •
CSC: Principiel kamp s. 4 • DKU/APK: Taler på Den røde Plads s. 6 •
Nej til Fort Europa s. 8 • Ny politik – Vi mener det! s. 9 •
Kan det virkelig passe? ... s. 10 • Jobcentret s. 11 •
Menneskehedens forår s. 12 • USA's døde kort s. 14 •
Whistleblower Vanunu s. 15 • 1. maj mod krig og imperialism s. 16 •
IKMLPO: Værn om planeten s. 19 • En kæmpende kvindebevægelse s. 20 •
Debat s. 21 • Dansk skib til Gaza s. 22 • Udleveret til skueproces s. 24

Rød-grøn og lyserød

KOMMUNISTISK POLITIK

Riksdagsvalget i Sverige i 2010 blev ikke mindst bemærket for, at Pia Kjærsgaards lærlinge i det højrepopulistiske Sverigesdemokraterne blev valgt ind, og at den borgerlige regeringskoalition beholdt magten, mens den 'rød-grønne alliance' af socialdemokraterne og venstrepartiet led et stort nederlag. Socialdemokraterne har under stor opmærksomhed skiftet partiformand. Venstrepartiet, det svenske SF, gik tre mandater tilbage, til 19. Det var en kontant afregning fra vælgerne for partiets højredrejning, som fulgte med alliancen med socialdemokraterne.

Den norske udgave af SF hedder SV – Socialistisk Venstreparti – og har været nordisk pioner for en 'rød grøn' regering, en koalitionsregering ledt af det norske Arbejderparti. Det har siden 2005 dannet regering sammen med Ap og Senterpartiet og befinder sig nu i dyb vælgerkrise. Partiet som havde profileret sig som anti-NATO og antikrigsparti blev tilhænger af krigen i Afghanistan og kom i regering med en tilbagegang i stemmeandelen fra 12,6 pct. til 8,8 pct. af stemmerne. Ved stortingsvalget i 2009 røg det yderligere ned til 6,2 pct., og nu viser meningsmålinger, at det befinder sig tæt på den norske spærregrænse på 4 pct. Det strides internt om støtten til krigen mod Libyen.

Dannelsen af valgkoalitionen mellem S og SF, med makkerparret Helle og Villy, gav sammen med formandskiftet i 2005 i første omgang et enormt skub fremad i stemmer og meningsmålinger for SF. Ved valget i 2005 fik partiet 6,0, i 2007 mere end fordobledes det til 13 pct. Sidste år toppede meningsmålingerne med en opbakning på omkring 20 pct. og klart flertal for 'rød blok'. Søvndal kunne gå på vandet.

Nu går det imidlertid tilbage igen. Beregninger foretaget af Ugebladet A4 siger, at SF har mistet 130.000 potentielle stemme på et år, og at næsten hele den enorme fremgang siden valget i 2007 er forsvundet. 14,4 pct. vil ifølge A4 stemme på partiet i dag.

Det er indlysende, at det er SF's højredrejning, der koster. Forvandlingen til et pro-NATO-parti, til et krigsparti, der støtter de ulovlige krige mod Afghanistan og Libyen, koster. Dets opslutning om det nyliberale EU og dets økonomiske politik – senest med europagten – koster. Det åndsvage point-

system for indvandrere koster. Og Helle og Villys 'fair løsning' for at lade danskerne 'arbejde os ud af krisen' – i stedet for at lade de rige betale – koster også.

Hvis ikke VKO-regeringen var så forhadet og ønsket om at få en ny regering var så brændende, ville partiets fremgang have været langt mindre og dets nuværende tilbagegang langt større. Skulle det lykkes for Søvndal og Sohn m. fl. at blive ministre og gennemføre deres politik vil afstanden til spærregrænsen ikke være særlig lang, som det norske eksempel viser. De nordiske SF-partier betaler for den socialdemokratiske politik.

En S/SF-regering vil ikke have stor indbygget holdbarhed. Det er kun så længe erindringen om et forfærdeligt årti med Fogh, Løkke og VKO endnu er frisk og ikke overskygges af S/SFs variant af en antifolkelig krise- og krigspolitik. SFs stolte 'rød-grønne' profil bliver til en grumset lyserød, og vejen banes for nye borgerlige regeringskonstellationer, med eller uden Dansk Folkeparti og Liberal Alliance.

Mange positive faktorer har slået sig sammen omkring SF og har sammen med socialdemokraternes strategiske nedtur været lige ved at gøre Søvndals parti til det største danske socialdemokrati. Partiet blev opfattet som en venstrekorrektur til S. En hel del af de politiske talenter i den generation, der nu er ved at have rundet de 30, gik til SF med drømmen om forandring, magt og indflydelse. Det samme gælder for mange flygtninge, indvandrere og anden generations-unge. Det kan beklages, for det har hæmmet skabelsen af et revolutionært alternativ til reformismens strategi. Det betyder også at det kommer til at gøre ondt at gøre op med 'rød-grønne' illusioner.

Reformistiske partier – også venstrereformistiske – 'træder i karakter' under de kapitalistiske kriser. De bliver 'realistiske', regeringsduelige og skrotter den politik og profil, de er klatret frem på. Det er kapitalens hjælpetropper. Det vil både den venstregående generation omkring de 30 og den ny unge generation, som også går til venstre, erkende.

Redaktionen 10. maj 2011

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 375 kr.
År (25 nr.) 675 kr.

Institutioner
1 år 940 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 20.05.11

Dagpengesystemet under afvikling

Det burde vel ikke komme som en overraskelse: Borgerskabet har jo aldrig lagt skjul på at det betragter arbejdsløshed som en mellemting mellem en forbrydelse og en sygdom, hvor eneste kur er økonomisk pression og stigmatisering af de enkelte. Kursen har heller ikke været skjult; de sidste 30 til 35 år har de skiftende regeringer gennemført en systematisk udhuling af dagpengeregler og kontanthjælp. Nu ringer klokkerne for en ny runde af forringelser, hvor det viser sig, at der næsten ikke er nogen ting tilbage at skære af.

Systemet med arbejdsløshedsforsikring er reelt under afvikling lige for øjnene af os. Mere eller mindre elegant gennemført under løsagtige henvisninger til pres fra immigrantarbejdere, EU-regler og hensyn til landets fremtidige økonomiske situation. Men ikke desto mindre en afvikling af dette centrale hjørne af de tilkæmpede rettigheder, der har garanteret et minimum af økonomisk tryghed i tilfælde af nedslidning eller arbejdsløshed.

Samtidig med udraderingen af dagpengereglerne må det også konstateres, at der stort set ikke findes et eneste område, hvor der er jobtryghed tilbage i Dagens Danmark. Ikke i produktionen eller blandt håndværkere eller i social- og sundhedssektoren, ikke blandt funktionærer eller blandt time-lønnede. Privatiseringer og udliciteringer har gjort deres, men det er i høj grad også en virkning af tabet af store industriarbejdspladser, der slår igennem. De kampvillige industriarbejdere var med til at danne præcedens for "ordnede forhold" på store dele af det øvrige arbejdsmarked.

Forårets angreb på de ansatte hos CSC-koncernen viser, at også de få store vidensarbejdspladser, der har tilkæmpet sig nogle rettigheder om opsigelsesvarsler, bliver stillet overfor krav om at opgive indgåede lokaloverenskomster. Den igangværende CSC-konflikt er på den måde en afgørende kamp, der varsler ophævelse af lokaloverenskomster over hele landet.

Arbejdsløshedslovgivningen er til gengæld ikke blevet nemmere at forstå i takt med, at rettighederne er blevet mindre; det er nærmest blevet et kaotisk kontrolsystem. Dertil dummebøder som f.eks. betyder, at man kan miste retten til dagpenge ved to gange inden for 12 måneder selvforskyldt at blive ledig.

De overordnede regler kan dog være nyttige at huske, når man ser nærmere på regeringens nye angreb: Ved arbejdsløshed giver medlemskab af en arbejdsløshedskasse i en bestemt optjeningsperiode i øjeblikket ret til 2 års

dagpenge, derefter er det kontanthjælp. Men kontanthjælp kan kun modtages af såkaldt værdigt trængende. For det første skal man kunne dokumentere, at man har haft bopæl i landet 7 år. Dernæst skal man ikke have en ægtefælle; de enlige skal til gengæld sælge ejendom og habengut og tømme kontoen. Sådan er hovedreglerne.

Her er det vigtigt at forstå, at efterlønnen er en del af arbejdsløshedsforsikringsloven. De partier der gennemføre den reelle afskaffelse af efterløn og samtidig vil hæve pensionsalderen ønsker i virkeligheden at ændre ved de særlige regler, der i øjeblikket gælder for arbejdsløse, der er fyldt 60 år. Med de nuværende rettigheder er det muligt at gå på efterløn, når den eksisterende ret til dagpenge er brugt, dvs. efter to års ledighed. Bliver man arbejdsløs som 58-årig eksisterer der altså den mulighed (hvis man har indbetalt kontingentet til a-kassen og til efterlønsbevist i 35 år) at man ikke ryger på kontanthjælp, men kan modtage efterløn til man når pensionsalderen. Og det er i høj grad ældre, der har svært

ved at finde et nyt job når de store virksomheder lukker bixsen.

Fjernes efterlønnen er konsekvensen kontanthjælp for ældre, der fyres! Regeringens forhandlinger med DF og De radikale er ved at borttrive hele det økonomiske fundament for familier, der bliver ramt af arbejdsløshed. Også selvom familien har arbejdet hele livet.

Uretfærdigt er systemet allerede for unge under 25 år, der ikke kan modtage fulde dagpenge i 2 år. Allerede efter 6 mdr. reduceres ydelsen til halv sats. Alt efter alder og uddannelse kan statsmagten stille forskellige krav til den unge arbejdsløse. De går i hovedtræk ud på at tvinge den unge til at starte en uddannelse på SU. Ellers er der forskellige stokkemetoder, hvor den særlige virksomhedspraktik er særlig populær. Virksomhedspraktik er en moderne form for aktivering, eller et arbejde for dagpengene; altså et job uden jobsikkerhed, uden rigtig løn og uden mulighed for at optjene dagpenget.

Princippet er grundlæggende at hundse med den unge og give løntilskud til de arbejdsgivere, der kunne ønske sig gratis arbejdskraft. Siden særreglerne med halve dagpenge til unge blev indført af Nyrup-regeringen i 1996 er skævheden i systemet blot skærpet. Med de nyeste "justeringer", der trådte i kraft i 2009 og 2011, kan det efterhånden være vanskeligt at se formålet med at betale medlemskab af a-kassen for unge.

Man har tidligere anerkendt at arbejdsløsheden ramte skævt - dels geografisk, dels i aldersgrupper, dels i køn, dels efter uddannelse eller fag. Samme objektive skævheder genfindes desuden i f.eks. optjeningsmulighed til egen alderdom, og ved målinger af middellevetid og livskvalitet.

Nu er beskeden kolde klask: *Ryger du ud af jobbet, ryger du på røven!*

Arbejdsløshedspolitik er borgerskabets politik for utryghed, en base for kontrol og krav om højere arbejdstid, lønning og højere tempo. *Velkommen til 2020.*

-fsk

En principiel kamp: Støt konflikten på CSC

Af Peter Gulstad, netop konfliktfyret tillidsmand hos CSC

*Tale holdt på 1. maj på
Den røde Plads i
Fælledparken, København*

PROSA, forbundet af IT ansatte, er i øjeblikket ude i en meget alvorlig konflikt på CSC, hvor vi nu i mere end 2½ måned har haft lockoutet 120 af vores medlemmer.

CSC er en amerikansk ejet virksomhed med 94.000 ansatte i mere end 40 lande.

De har opkøbt det tidligere statsejede Datacentralen, som leverer højt specialiserede it-løsninger til offentlige kunder. Bl.a. til cpr, skat og politi, men også til private f.eks. TDC, Tryg og Codan.

I de mange lande, hvor CSC opererer, er de vant til, at det er dem, der fastsætter løn- og ansættelsesvilkår ensidigt. De fleste steder har de ingen forpligtelser over for faglige organisationer og CSC samarbejder med andre arbejdsgiverorganisationer om at trykke fagforeninger i bl.a. den 3. verden, som forsøger at finde fodfæste, specielt i Indien.

CSC's ledelse har ikke ønsket at acceptere, at sådan foregår det ikke i Danmark. De har i flere år forsøgt sig med at sabotere overenskomstsystemet ved at undlade at overholde aftaler, således at alle uoverensstemmelser skal igennem det fagretslige system. Selv når de er dømt, har vi måttet indklage dem igen, fordi de også nægter at efterkomme dommen, hvis den går dem imod.

CSC har i forbindelse med overenskomstforhandlingerne i januar fremsat voldsomme krav, som udgør forringelser på mindst 30% plus bortfald af vores tryghedsaftale.

Da vi ikke straks sagde ja, men "kun" tilbød at forhandle om forringelser på mellem 7 – 10%, fik vi et lockoutvarsel på 120 mand – som nu har været lockoutet siden den 9. februar.

I den periode har vi for alvor fået det fagretslige systems urimeligheder at føle. CSC iværksatte deres lockout, selv om vi mente, den var i strid med freds-aftalen, men vi må pænt vente med at

strejke til Arbejdsretten har afgjort, om vores strejke er i strid med freds-aftalen. En hastesag om spørgsmålet er ikke afgjort endnu.

Vi har set os nødsaget til at opsiges freds-aftalen, (som indebærer at driften af IT-systemer i produktion ikke må konfliktrammes), for vi kan selvfølgelig ikke acceptere, at arbejdsgiverne kan lockoute 120 og vi samtidigt ikke må ramme dem på systemer i drift. Da freds-aftalen blev indgået var der ingen der havde forestillet sig at arbejdsgiveren ville starte med lockout, men snarere, at en konflikt ville starte med strejke for at forbedre overenskomsterne. Derfor skal der desværre gå 3½ måned før konflikten kan udvides til systemer i drift.

CSC har så ansat danske og importerede udenlandske skruibrækkere. Den danske udlændingelov tillader dette. På den måde deltager staten i konflikten på arbejdsgivernes side. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt.

En stor del af vores medlemmer er blevet sat til at lave en stillingsbeskrivelse for sig selv, som de dagen efter kunne se på internettet som et jobopslag. Medlemmerne er herefter blevet beordret til at oplære de indhyrede skruibrækkeraspiranter, så CSC på den måde kan prøve at unddrage sig konsekvensen af en strejke. Vi har selvfølgelig protesteret. Det er efter vores opfattelse helt i strid med spillereglerne. MEN - en hastesag om spørgsmålet

bliver først behandlet i Arbejdsretten den 16. maj. Imens kan CSC benytte sig af deres fortolkningsret – dvs. så længe der ikke er en dom, kan de gøre som de vil.

Da en gruppe af medlemmer, som skulle arbejde under disse ydmygende omstændigheder, valgte at nedlægge arbejdet, var Arbejdsretten til gengæld særdeles effektiv. De blev straks pålagt at genoptage arbejdet og efter 3 dages strejke valgte CSC at bortvise dem og deres tillidsrepræsentant, som var sygemeldt. I øvrigt uden at forhandle med PROSA, sådan som overenskomsten kræver.

I forgårs blev jeg selv bortvist på grund af en fodfejl i forbindelse med formidling af medlemmernes beslutning om en igangsat overenskomststridig strejke. Fejlen blev ellers straks beklaget og rettet og fik i øvrigt ingen betydning. Og for anden gang inden for 10 dage bortviste de således en tillidsrepræsentant uden at forhandle med PROSA først.

Konflikten er meget principiel for hele fagbevægelsen af mange grunde

- Det er tidligere efter mange sværds-lag lykkedes for den danske fagbevægelse at få bl.a. amerikanske virksomheder til at indse, at de må indgå overenskomster, hvis de vil drive virksomhed i Danmark.
- CSC og mange multinationale virksomheder ønsker ikke overenskomster der blander sig i deres ledelsesret
- Hvis dette lykkes for CSC, bliver der åbnet for denne front igen. Tag ikke fejl. Dansk Erhverv støtter CSC fuldt ud i denne kamp.
- Vi kan som fagbevægelse ikke acceptere, at der skal gives arbejdstilladelse til folk som kommer for at være skruibrækkere
- Vi kan som fagbevægelse ikke acceptere, at virksomheden ikke respekterer den faglige organisation og tillidsrepræsentanterne. Derfor er det vigtigt, at vi vinder denne kamp og vi håber derfor på Jeres hjælp på alle måder:
- Støt os økonomisk bl.a. ved at købe

Skruebrækkerfirmaet CSC møder international solidaritet

Der bliver stadig større støtte til kampen mod CSC's lockout og union-busting

Mandag den 9. maj var det 3 måneder siden 120 medarbejdere blev lock-outet fra IT-virksomheden CSC.

De blev frataget telefoner og PC'er købt via aftaler med firmaet og forment adgang til en arbejdsplads, hvor mange af dem har arbejdet i 25 år eller mere. Det var noget af et kulturchok for de fleste, som for manges vedkommende stemte på "blå blok". Det er bl.a. medarbejdere, der i sin tid udviklede CPR og kildeskattesystemet på innovative og kreative måder, medarbejdere, der altid har været loyale overfor kunderne og virksomheden. Nu var de pludselig kastet ud i en arbejdskamp.

En medarbejder sagde: "Den danske ledelse har i flere år skudt skylden for dårlige resultater på Prosa's overenskomst. Så nu har topledelsen vel sagt til dem, at de skal se at få afskaffet Prosa's overenskomst".

Som dagene og ugerne går viser det sig, at ledelsen bruger de mest beskidte tricks: De der stadig er i arbejde sættes til at oplære deres efterfølgere under skrap overvågning og med karaktergivning fra dem, der skal oplæres. Skridt fra virksomheden, som Prosa indklager

et af de mærkater, som sælges her i Fælledparken

- Støt os økonomisk ved at din faglige organisation støtter os.
- Undgå konfliktramte arbejde. Fortæl os, hvis du støder på det.
- Deltag i debatten i pressen

PROSA har besluttet at lave en landsdækkende aktionsdag mod CSC den 26. maj under parolen: Ja til forhandling – nej til diktat. Sæt allerede nu kryds i kalenderen. Der kommer mere senere om tid og sted, og vi håber at se rigtig mange af Jer den dag.

for arbejdsretten, får lov til at samle støv der i 4 uger, mens skridt fra Prosa, der indklages af virksomheden til arbejdsretten, behandles indenfor 48 timer. Som eksempelvis, når det står i overenskomsten at der kun må ansættes 10 vikarer, og virksomheden så ansætter 100-130 skruibrækkere. Eller når en tillidsrepræsentant fyres på stedet, fordi han ikke var på det sted, hvor ledelsen forventede det (men i øvrigt havde redegjort efter reglerne for, hvor han var og hvorfor) så tillader ledelsen sig til enhver tid at omgå almindelige fagretslige regler og regler, nedfældet i gældende overenskomst.

De har hidtil kun forhandlet på skrømt. Små og store chikaner afløser hinanden: De internet-forbindelser, de lock-outede havde efter aftaler med virksomheden, er nu lukket efter en henvendelse fra CSC til TDC.

Og går det så med de opgaver, der kører på CSC? Ja, med hiv og sving og gumihjul er det indtil nu lykkedes at undgå for store omtaler i den landsdækkende presse, men sprækkerne begynder at vise sig også udadtil. Hvorfor skulle forsvarsministeren f.eks. på besøg på CSC, Retortvej, den 9. maj? Det skulle vel aldrig være fordi det nu er kommet frem offentligt, at der er store brud på sikkerheden i behandlingen af fortrolige data fra skat, politi, cpr, statens lønssystemer og forsvaret?

Direktør Carsten Lind har fået tilnavnet Carsten Blind. 375.000 danskeres lønudbetaling, heraf 21.000 i forsvaret, er truet af konflikten og en del udskrivninger og ajourføringer er gået i stå. Af skræk for ikke at kunne udskrive folketingsvalg, udskrives der nu valglister hver 14. dag.

De fleste lock-outede siger "Vi oplever at det er bedre

at være herude end at befinde sig inde på virksomheden. Mange derinde har nu valgt ikke længere at spise i kantinen, der er for mange skruibrækkere dér."

Min arbejdskammerat fra den tid jeg arbejdede på skattesystemerne, plejer at stemme på de radikale og har aldrig været i Fælledparken en 1. maj: "Men da vi mødte DSU's mange røde faner på vejen til Fælledparken, så fik jeg virkelig et sug i maven, det her er alligevel noget vi er sammen om."

Og 4 indere, der mødte op med deres vadsække, direkte fra lufthavnen den 4. maj, og så blokaden og fik forklaringen på hvorfor, vendte om igen - og andre tilkaldt fra udlandet har ligeledes valgt at holde sig væk. Det er en konflikt, der kalder på solidaritet, internationalt og nationalt.

Mandag den 16. maj står mange med fagforeningsfaner foran Retortvej 8 fra kl. 7.30.

Torsdag den 26. maj organiserer Prosa en landsdækkende aktionsdag mod CSC.

GBe

Fra blokaden foran CSC 28. april

Fire indiske arbejdere vender om!

Vi er i kamp hver dag

Af Arvid, DKU

1. maj tale på Den røde Plads i Fælledparken

Vi er i kamp. Ikke kun på denne internationale kampdag. Vi er i kamp hver dag.

Vi er i kamp fordi vi er arbejdere, fordi det er os der producerer og videregiver samfundets værdier, fordi det er os der skaber de riges profitter og fordi det er os der begrænses, kontrolleres og undertrykkes i det kapitalistiske system.

Men hvem kæmper vi imod?

Vi kæmper imod krigsmagterne som starter meningsløse krige for Olie og kontrol.

Dem som sender unge ud i meningsløs krig. Ud og slå ihjel for penge.

Imod dem som vil fortsætte mord og tortur i Afghanistan og bringe mere død ind i verden ved at angribe Libyen.

Vi kæmper imod nedskæringer i velfærden.

Nedskæringer der ensidigt rammer de svageste, de fattigste og de der er mest prisgivet af systemet. Livslang fattigdom synes at være Løkke regeringens mantra. De der fødes under trange kår dømmes til at være fattige livet igennem. Mulighederne for uddannelse forringes med nedskæringer i SU og uddannelsessektoren generelt. Der er mangel på lærepladser.

Muligheden for egen bolig reduceres til et fåtal der kan betale millioner for lejligheder i universitetsbyerne.

Vi kæmper mod EU som dikterer nedskæringer, forringelser og afdemokratisering. Et monopolernes EU der sikrer multinationale virksomheder fri bevægelighed og ubegrænset magt over nationalstater.

Vi kæmper imod fremmedhad og fjendebilleder.

Vi kæmper imod alle dem der siger at hudfarve eller kultur gør et menneske mere eller mindre værd. Vi kæmper imod racistiske særlove, diskrimination.

Vi kæmper imod klimakatastrofer forårsaget af det kapitalistiske menneskes gennemsyrede grådighed.

Vi kæmper imod dem der fastholder at profitten er vigtigere end planeten. Imod kassetænkning med vores fremtid som gidsel. Imod ødelæggelsen af regnskoven og derved en af jordens største livsgrundlag, som går til grunde under menneskelig kapitalistisk tænkning. Liv er vigtigere end penge.

Vi kæmper imod hyklerne.

Mod de der påstår at en anden poli-

tisk farve på de samme krige, de samme nedskæringer, den samme EU integration og det samme fremmedhad er meget bedre blot der står S/SF

Vi vil have en anden politik, ikke blot andre ansigter.

Hvem kæmper vi med?

Vi kæmper med alle dem der verden over sætter sig imod den vestlige imperialisme, som begrunder udnyttelse og pengeudsugning med "U-landshjælp". Vi kæmper med revolutionerne i Mellemøsten, med krigsmodstandere og oprører i Afghanistan, Irak og Palæstina.

Vi kæmper med de uskyldigt fængslede verden over. Vi kæmper med klimaaktivister og asylansøgere. Vi kæmper med arbejdere og studerende.

Vi er fremtidens arbejdskraft, vi er fremtidens styrke, vi er fremtidens redningsmænd og vi står skulder ved skulder med alle dem der kæmper for retten til et liv der ikke styres af profitter og pengebegær.

Derfor siger DKU

Go kampdag!

Godt kampår!

Start velfærden – stop krigene!

Mange tusinde lagde vejen forbi APK's og DKU's 1. maj på Den røde Plads i Fælledparken

Enhver regering kan tvinges i knæ

Af Silas Ørting, APK

*Arbejderpartiet
Kommunisternes tale på
Den røde Plads i
Fælledparken, København*

I mange år har fremmedhad og racisme været dagligdag i dansk politik. År efter år er retorikken blevet skærpet, og grænserne for hvad Hr og Fru Danmark accepterer er flyttet. I mere end 10 år har medier og politikere konstant gentaget parolen: ”Det er de fremmedes skyld”.

Hver eneste overskrift og hver eneste udtalelse har banet vejen for den næste. Hetzen har først og fremmest været rettet mod muslimer. Og det har været effektivt. Så effektivt at vi ser dele af venstrefløjen og fascister i fælles kamp mod Hitzb ut Tahrir.

Men racismen er ikke kræsen, hetzen kan ramme alle der er fremmede.

Den racistiske politik er en afledning. Den skal sprede had blandt folk og få dem til at bekæmpe hinanden. Målet er at splitte befolkningen.

Det er nødvendigt med en fuldstændig afvisning af racismen. De har ikke (engang) lidt ret når de siger ”det er de fremmedes skyld”. Det er ikke andet end en løgn der skal skjule deres eget ansvar for samfundets problemer.

Næsten lige så længe fremmedhadet har domineret, har Danmark været i krig.

Det er snart 10 år siden Afghanistan blev invaderet. Danske tropper var med fra starten. De var med da vi skulle hævne 9/11 og fange Bin Laden. De var med da afghanerne skulle have demokrati og kvinderettigheder. Og de er med i dag, hvor det er terrorbekæmpelse der er missionen.

Det tydeligste resultat af de 10 års krig er død og ødelæggelse. Men det ikke det eneste resultat. Krigen i Afghanistan har medført en militarisering af dansk udenrigspolitik. At løse problemer uden våben bliver mere og mere umuligt i Folketinget. Hvilket parti er i

mod at skyde pirater i Somalia? Hvilket parti var imod krigen i Libyen? Intet. Fra højre til venstre er militær magt en central del af udenrigspolitikken.

Krigen i Libyen er lidt anderledes end krigen i Afghanistan. Den er startet som en humanitær krig. NATOs mission med at bombe landet er at bringe demokrati. Men kig på Irak og det demokrati der er blevet bragt til landet. Det er en katastrofe, styret af et brutalt koloniregime. En katastrofe Danmark har en stor andel i, men aldrig er stået til regnskab for.

Den egentlige årsag til angrebet på Libyen er kontrol. Dels er det en kamp mellem USA og EU på den ene side, og Kina på den anden, om at sikre vigtige strategiske ressourcer. Dels er det et forsøg på at kontrollere det arabiske oprør der er fejtet hen over Nordafrika. Et oprør der har rystet imperialismen, og tændt et lille håb i os andre.

Oprøret startede i januar i Tunesien, men har ulmet længe. I starten af 2008, før børskrak og subprime skandaler, tvang voldsomme prisstigninger hundredetusinder på gaden, fra verdens fattige lød kravet om brød. I Egypten krævede de sultne masser at det korrupte Mubarak regime gik af. Dengang lykkedes det regimet at ride stormen af. Men 3 års krise senere blev folkets krav for stærkt.

På trods af de umiddelbare sejre i Tunesien og Egypten er kampen langt fra slut. Resterne af de gamle regimer sidder stadig på magten, og i begge lande har politiet genoptaget volden og torturen. Det sidste de har brug for er en NATO koloni som nabo. Den bedste støtte vi kan give de arabiske folk, er at få trukket de danske fly hjem hurtigst muligt.

De 3 års krise har også ramt Europa hårdt. Flere lande er dybt forgældede. Og alle steder vokser arbejdsløsheden. Herhjemme er det også tydeligt. I starten af krisen var det især produktion og byggeri der var hårdt ramt. Men nu svinder også de vidensarbejdspladser vi

eftersigende skulle leve af.

I hele EU har svaret på krisen været nedskæringer på alle områder. Og med Europagten er det helt sikkert at den politik vil fortsætte. Pagtens formål er dels at styrke EU-parlamentets magt over de enkelte lande, dels at være et værktøj til at gennemtvinge nedskæringspolitikken. Pagten har bred i opbakning i folketinget, og er ligeså gyldig under Helle som under Lars.

Regeringens 2020-plan er et skræmmende eksempel på hvad der venter. Der bliver skåret hårdt i efterløn, pension og SU. Det er ægte kapitalistisk krisepolitik.

Krisen bliver brugt til at intensivere afviklingen af velfærdssystemet. Flere og flere områder vil blive udliciteret og privatiseret efter samme model som Post Danmark og det offentlige transport system. En model der garanterer 2 ting. Dårligere service og højere priser. Idealet er et fuldstændigt privatiseret samfund hvor alt fra fødselsgang til plejehjem er underlagt markedskræfternes krav om profit.

At VKO har holdt sig på magten i 10 år er mærkeligt. Udover racisme, krig og nedskæringer har deres eneste bedrifter været personlige skandaler. Men alternativet er det samme. Uanset om Helle eller Lars er statsminister efter næste valg, vil krigs- og nedskæringspolitikken fortsætte.

Spørgsmålet er ”hvad gør vi så”?

Vi lader os inspirere af det arabiske oprør. I stedet for at finde os i det, siger vi fra. I stedet for at spørge, kræver vi. I stedet for at vente, handler vi. En hvilken som helst regering kan tvinges i knæ, hvis det folkelige pres er stort nok. Det er læren fra Tunesien og Egypten, som vi må tage til os.

**For et socialistisk Danmark
i en socialistisk verden**

Nej til europagt, Nej til Fort Europa

Af Esben Madsen, talsperson for Ungdom mod EU

Den siddende regering har for nylig valgt på befolkningernes vegne at tilslutte sig Europagten, eller som smarte embedsmænd har få den omdøbt til - euro plus pagten. Med det signalerer de, at det er en pagt, som er positiv for borgerne i EU; den skal skabe vækst, øge beskæftigelsen samt få styr på landenes offentlige finanser.

Men dette betyder i EU-kontekst groft sagt, at den eneste mulighed for opnå de mål er at skære ned på den offentlige sektor.

Den gensidige aftale mellem euro-landene og de lande uden for eurozonen, der har tilsluttet sig pagten, giver godt nok ingen ultimative krav til hvordan den økonomiske politik skal føres ud i livet. Men den stiller en række krav til hvad der skal opnås, og til dette er der givet en række ”konstruktive” ideer.

Der kan f.eks. ske en afskaffelse af efterlønnen og lønnedgang eller nedskæringer i den offentlige sektor. Reelt er der ikke andre muligheder, hvis europagten skal overholdes.

Den nuværende regering, og måske kommende nye regering, har alle været positive overfor pagten. Dette også selvom befolkningen har sagt nej til at indføre euroen, og derved har sagt ja til en selvstændig økonomisk politik.

I Ungdom mod EU og i Folkebevægelsen mener vi at europagten skal til folkeafstemning!

Vi mener ikke, at vores politikere skal afgive suverænitet uden folkets accept, det er en hån mod det såkaldte

demokrati.

I Danmark er der desværre mange, der ikke synes at der er et alternativ til EU. Men er det så ok at lukke øjnene? Skal vi lukke øjnene for EU's grænseagentur Frontex, et agentur hvis vigtigste formål er at forhindre mennesker, der flygter fra tortur, fattigdom, og krige, i at søge asyl?

Eller sagt på en anden måde: Frontex' vigtigste opgave er at opretholde, hvad der i folkemunde bliver kaldt Fort Europa. Et Fort Europa som udviser kvinder, mænd og børn til tortur, uden at give de flygtede mennesker en fair chance for at søge og få asyl i en demokratisk sagsbehandling.

Vi har i alle EU-lande et ansvar for de flygtende mennesker fra Libyen. Først har vi støttet Gaddafi med våben og penge, for at han til gengæld har holdt flygtninge uden for EU's grænser. Dette har været en bekvem, men afskyelig måde at holde forfulgte og fattige mennesker uden for muren på.

Der blev oprettet en fly-forbuds zone over Libyen med dansk deltagelse.

Miljøorganisation ønsker forbud mod 22 kemikalier

NGO'en ChemSec kritiserer EU for at forsinke arbejdet mod hormonforstyrrende

Tirsdag den 3. maj offentliggjorde miljøorganisationen ChemSec en liste over 22 hormonforstyrrende stoffer, som lige nu er tilladt i EU. ChemSec, the International Chemical Secretariat, er en non-profit organisation, der arbejder for at bekæmpe farlige kemikalier i produkter.

De 22 hormonforstyrrende stoffer er fundet i plastik, emballage og kosmetik, og effekterne af stofferne er ifølge ChemSec bl.a. påvirkning af hjerneudviklingen hos spædbørn, påvirkning af indlæringen og hukommelsen, samt påvirkning af udviklingen af hormoner hos unge. På listen over hormonforstyr-

rende stoffer er bl.a. fire phthalater, som den danske regering fornyeligt har fremlagt planer om at forbyde. Et forbud mod disse stoffer skal dog først godkendes i EU, før det kan effektueres i Danmark.

ChemSec kritiserer EU for at forsinke arbejdet mod hormonforstyrrende kemikalier, idet EU-Kommissionen ikke arbejder efter forsigtighedsprincippet, men kun forbyder stoffer, der beviseligt er farlige. Det vil sige, at så

længe der er usikkerhed omkring de præcise effekter af et kemikalie, vil usikkerheden altid komme industrien til gode.

I EU reguleres potentielt farlige kemikalier efter princippet REACH, som står for registrering, vurdering og godkendelse af kemikalier. Nøgleordet i REACH er 'substitutionsprincippet', hvor skadelige kemikalier skal erstattes af mindre farlige kemikalier. Udover de

Dette mener jeg skal ses i lyset af, at der var ved at komme så mange uroligheder i landet, at EU's interesser for ressourcer var i fare. Man brugte - blandt andet i Danmark - den undskyldning at en fly-forbuds-zone i Libyen ville være med til at stoppe det folkemord, som man mente var i gang - noget, som FN senere har sagt, var en overdrivelse.

Men vores krig har drevet over 600.000 mennesker på flugt. Lidt over 5.000 af disse er kommet til Malta og Italien, hvilket har givet anledning til store diskussioner i EU og fransk-italienske krav om en solid styrkelse af EUs grænsekontrol.

Men hovedparten af flygtningene er imidlertid flygtet til Libyens grænselande: blandt andet Tunesien og Egypten, som har holdt deres grænser åbne.

Igen er der et eksempel på, hvorfor EU ikke er solidaritetens projekt, men et projekt som er drevet af profit og magt.

Jeg mener vi skal kæmpe mod EU, for en bedre verden, hvor der er plads til solidaritet. Ikke bare 1.maj, men hver dag skal vi kæmpe mod Fort Europa.

Uddrag af 1. maj-tale på Den røde Plads.

22 hormonforstyrrende stoffer ønsker ChemSec ligeledes at tilføje 378 kemikalier til EU's liste over stoffer 'af meget stor bekymring'. EU's officielle liste indeholder på nuværende tidspunkt kun 47 kemikalier.

Kampen mod de hormonforstyrrende stoffer er dog op ad bakke. På Strasbourg-sessionen i april, stemte over halvdelen af parlamentarikere i EU-Parlamentet imod tilladelse af kemikaliet DHA, grundet mistanke om en uheldig påvirkning af spædbørns hjerneudvikling. På trods af flertallet i EU-parlamentet, betyder kravet om kvalificeret flertal i sager om kemikalier, at det i EU stadig er tilladt at tilsætte stoffet DHA i bl.a. modermælkserstatning.

Folkebevægelsen mod EU

Læs mere om de 22 hormonforstyrrende stoffer:
www.chemsec.org

Ny politik – vi mener det!

*Af John Ekebjerg Jacobsen,
formand f. Stilladsarbejdernes brancheklub af 1920*

Det kan nemt lyde som en gentagelse på de sidste 10 års 1. maj taler;

MEN! Vores velfærdssamfund er for alvor truet.

Vi skal af med VKO og vi skal have en helt ny politik.

Som repræsentant for de fagligt aktive, vil jeg i dag fremhæve 3 meget alvorlige problemer.

Jeg ved at de talere som følger mig, vil fortælle jer om alt de vi også kæmper mod i disse år.

De arbejdsløse

Dagpenge perioden er nedsat til 2 år og 1. juni 2012 mister flere tusinde lønmodtagere deres dagpenge.

Hvis de har kolonihavehus, ejerlejlighed eller bare er så uheldige at være godt gift, så er der ikke mulighed for kontanthjælp.

Så er der ikke noget hjælp at hente!

Kald lige det et velfærdssamfund!

De syge

Folk på sygedagpenge bliver behandlet som spedalske og skulle de være syge i mere end et år, så ryger sygedagpengene.

Kommuner over hele landet har allerede fratrækt flere langtidssyge deres sygedagpenge.

Samtidig gør tåbelige regler at de ikke kan få kontanthjælp, det vil sige der er ingen hjælp at hente.

Kald lige det et velfærdssamfund!

Dem uden arbejde

Så er der alle dem som er udenfor arbejdsmarkedet og som bare gerne vil have et arbejde og en løn de kan leve for. Folk på kontanthjælp.

De bliver sendt ud i nyttesløse aktivisering til en ydelse ingen kan overleve for. Hvis de brokker sig så risikerer de at miste også de sidste småpenge som de får i kontanthjælp. De ved at den aktivisering de har været ude i ikke giver dem noget job. Der står nemlig en ny

udenfor døren og venter på at blive aktiveret.

Så der er ikke udsigt til regulære jobs og regulær løn.

Kald lige det et velfærdssamfund!

Men det er nemt

Med folketingsvalget får vi en ny regering og vi skal have en ny politik.

Vi – I – skal sikre en ny politik.

De sidste 10 års forringelser på dagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge skal fjernes.

Samtidig skal der skabes regulære jobs.

Regulære jobs i stedet for aktivisering
Regulære jobs til renovering af offentlige bygninger.

SÅDAN!

Regnestykket holder og mange almindelige danskere har fået det meget bedre!

Dog! Vores politikere

For tiden diskuteres der igen om der er for mange akademikere i Folketinget! Det er der – men det er ikke det store problem i Folketinget.

Problemet er at det store flertal af politikerne ikke tager befolkningens problemer alvorligt.

Problemet er at mange folketingspolitikere aldrig, aldrig har mødt en ung kontanthjælpsmodtager.

De har aldrig mødt en langtidsledig murer. De har aldrig mødt en nedslidt sosu-assistent.

De ved det ikke. De ved ikke bedre.

Derfor skal de nye politikere vi snart skal vælge vide at vi vil hjælpe dem.

Vi vil hjælpe dem til at føre en ny politik. Vi vil hjælpe dem med at huske hvad de lovede før valget.

Vi vil hjælpe dem med at skabe et bedre Danmark for os alle sammen.

Det gælder politikerne i rød blok som skal gennemføre den nye politik.

Og det gælder politikerne i sort blok som vil gøre alt for at fortælle os at der ikke er råd til at have et anstændigt Danmark.

Uddrag af 1. maj-tale på Den røde Plads.

Europæiske arbejdere har for travlt

Arbejdstempoet er vokset de sidste 20 år, med alvorlige konsekvenser for helbredet og muligheden for at blive længere på arbejdsmarkedet

Korte tidsfrister og højt arbejdstempo dikteret af kunder og arbejdsgivere bliver mere og mere normen på Europas arbejdspladser. Seks ud af ti arbejdstagere i EU siger, at de arbejder under tidspress mindst en fjerdedel af dagen.

Det stadig mere opskruede tempo risikerer at få negative følger for arbejderne helbred. Det gælder ikke mindst for den ældre arbejdskraft, som EU ellers vil have til at arbejde længere, det skriver "Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene" (Eurofound).

- Arbejdstagere mellem 55 og 64 år har et arbejdstempo, som er højere – meget højere – end det arbejdstempo, som unge havde for 15 år siden, sagde den franske sociolog, Michel Gollac på et seminar i Bruxelles om emnet i marts.

Han mener, at helbredet i arbejdslivet er optimal, når arbejdstagerne kan "kompromisse" mellem deres egne forudsætninger og de krav som stilles på

jobbet. Konsekvensen af et for højt tempo er, at balancen mellem arbejdsliv og fritid tipper.

- På grund af den træthed, som kommer af arbejdet, kan mennesker ikke bruge fritiden, de kommer kun til kræfter efter arbejdet, sagde han.

Intensitet er ikke effektivitet

Arbejdstempoet hænger sammen med, hvordan arbejdet organiseres, mener Michel Gollac. Det gælder ikke mindst ved idelige omorganiseringer, som arbejdstagerne ikke når at lære at håndtere.

- Arbejdets intensitet, skal ikke ligestilles med effektivitet eller produktivitet. Det er en misforståelse, som der ikke findes bevis for. Det er en hypotese, som antager at al anstrengelse fra

Kan det virkelig passe?

– At Danmark kommer til at mangle arbejdskraft?

129 faglige repræsentanter fra 53 organisationer har været forsamlet til konference d. 3. maj 2011 i Metal Hovedstaden. Konferencen udtaler:

er uden for arbejdsmarkedet.

Regeringen og de fleste økonomer mener, at spørgsmålet om at sikre et »tilstrækkeligt arbejdsudbud« er et af de helt store samfundsproblemer – og det derfor er nødvendigt at forringe eller helt afskaffe velfærdsordninger som dagpenge, efterløn, førtidspension, SU, uddannelse til ledige og folkepension.

Vi har en stor arbejdsløshed, og Danmark har siden 2008 mistet op mod 200.000 arbejdspladser, heraf langt de fleste i industrien. Arbejdsløses berettigede krav om meningsfuldt arbejde bliver spist af med forklaringer om, at der kommer til at mangle arbejdskraft i en nær fremtid. Det sker blandt andet med henvisning til, at der bliver flere ældre og færre til at forsørge dem, der

På dagens konference har vi afprøvet disse påstande. Vi har fået problemstillingerne alsidigt belyst, gennem økonomiske eksperter og samfundsforskere. Vores konklusion er, at hvis der overhovedet opstår et problem med hensyn til mangel på arbejdskraft, så er det ikke af et omfang, som kan begrunde den førte politik. Visse sektorer kan komme til at mangle kvalificeret arbejdskraft, men det problem kan løses ved en fremsynet uddannelsespolitik og omskoling af de mange ledige.

Vi må derfor spørge os selv, hvorfor regeringen og det store flertal af økonomer fastholder påstanden om at det er nødvendigt at »øge arbejdsudbuddet«, samtidig med, at man fra regeringens side afviser at iværksætte de offentlige

investeringer, der kan sikre en øget beskæftigelse.

Det er nærliggende at antage, at den virkelige drivkraft bag denne politik er et ønske om at trykke lønningerne i både den private og den offentlige sektor. Fra fagbevægelsens side må vi afvise påstandene om, at der skulle komme mere beskæftigelse, ved at skære ned på levevilkårene for de mennesker, der er så uheldige ikke at have et arbejde.

Vi har ingen forventninger til, at den nuværende regering og dens støtteparti Dansk Folkeparti vil ændre holdning. Vi opfordrer derfor fagbevægelsen og oppositionens partier til at samles om en politik, der tager fat på de virkelige samfundsproblemer, hvor vi især vil fremhæve følgende:

- At hundredtusinder er sat uden for arbejdsmarkedet
- At dårligt arbejdsmiljø hvert år udstøder nye tusinder fra arbejdsmarkedet
- At alt for mange unge aldrig kommer ind på arbejdsmarkedet eller får mulighed for at gennemføre en

arbejdstagerne udnyttes godt. Men sløseri med anstrengelserne, er en dagligt erfaring for mange arbejdstagere, sagde Gollac.

Men arbejdere behøver ikke at lide under større arbejdsintensitet, fordi deres virksomhed forsøger at styrke konkurrenceevnen, mener han. Og henviste til erfaringer fra USA, hvor virksomhederne i 80'erne lavede store forandringer, som førte til en voldsom stigning i antallet af arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme.

- Nogle firmaer formåede at forbedre arbejdsmiljøet uden at miste konkurrenceevne. Det er muligt at forbedre arbejdsvilkårene og bevare konkurrenceevnen, konkluderede Michel Gollac.

Han henviste til erfaringerne med den "den lærende organisation, som er baseret på samarbejde, akkumulering af erfaring og "human-kapital".

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

uddannelse

- At der skæres ned på basale velfærdsydelser som pleje, omsorg, dagtilbud og uddannelse
- At fattigdom og ulighed vokser
- At løn og arbejdsvilkår undergraves gennem løndumping og sort arbejde og ved at ordinært arbejde erstattes af virksomhedspraktik og løntilskudsjobs
- At regeringen kort sagt ikke værner om »den danske model« med aftalebaserede arbejdsmarkedsforhold, men systematisk undergraver modellen.

Vi lever i et samfund med stor materiel rigdom og en højt udviklet teknologi. Hvad vi mangler, er en solidarisk fordeling af rigdom, velfærd og arbejde og en omstilling af produktionen til en bæredygtig økonomi. Vi har alle muligheder, for at skabe et godt samfund. Det er et spørgsmål om politisk vilje!

København den 3. maj 2011

'Kan det virkelig passe?'-konferencerne fortsætter 7. juni i Fredericia og 13. september i Odense.

www.kandetvirkeligpasse.dk

Jobcentret

Det er ikke mange måneder siden, at vores beskæftigelsesminister Inger Støjberg skulle rydde op i bøvede akkasserregler. Hun gjorde et stort mediestunt ud af det. Det er også et område, hvor det er let at blive populær. Det er ganske simpelthen umuligt at tro, det kan blive værre. Næstformanden i LO, Lizette Risgaard, omtalte problemerne således:

- Systemet er blevet så bureaukratisk og fyldt med ubrugelige kontrolforanstaltninger, at både arbejdsløse og ansatte i jobcentre afskyr systemet.

Det 'arbejdede' beskæftigelsesministeren så med nogen måneder – uden de store fremgange.

I forrige uge skulle jeg således til samtale i jobcentret. Jeg havde fået tilsendt en fin indkaldelse sammen med en lille blanket, hvorpå jeg skulle notere, hvilke to firmaer jeg havde tænkt mig at søge arbejde på efter samtalen. Jeg fandt to firmaer, der søgte arbejde på jobnet.dk. Så var den clearet.

Da jeg ankom til receptionen fik jeg udleveret en lille folder og et A4-ark, hvilke jeg tog med mig i det anviste rum 255, hvor der i forvejen sad omkring 20 arbejdsløse. Jeg kunne her slå tiden ihjel ved at udfylde A4-arket med en række personlige oplysninger – samt angive hvilke to firmaer, jeg havde tænkt at søge arbejde på. Nuvel, det gjorde jeg så, idet det jo kunne tænkes, at forskellige afdelinger skulle have hver deres eksemplar. Jeg havde nu lidt tid til overs til at studere den lille A5-pamflet, jeg havde fået med. Stor var min undren, da jeg på bagerste side skulle udfylde nøjagtig det samme spørgsmål vedrørende mit forfængelige håb om at få arbejde.

Jeg blev straks efter kaldt ind til en tilsyneladende flink mand:

- Nu er du jo stort set lige blevet arbejdsløs, så denne seance er det vi kalder for en venskabelig samtale. Meningen er, at du skal oplyses om dine pligter og rettigheder.

- Undskyld, afbrød jeg.

- Dem har jeg fået oplyst ret så

mange gange i starten af min arbejdsløshedsperiode såvel mundtligt som skriftligt. I stedet håber jeg, at du kan hjælpe mig et lille problem.

Jeg redegjorde for, at jobcentret havde dispenseret, så jeg kunne komme på et EU-Efteruddannelseskursus som buschauffør. Kurset er en nødvendighed, hvis man skal erhverve sig et arbejde som buschauffør; men det koster omkring 7.000, hvilket er dobbelt så dyrt, som vores kære beskæftigelsesminister med regeringen og folkettinget i ryggen vil betale.

Ikke desto mindre var der en ansat i Jobcentret, som ville dispensere hvis jeg havde en interesseret arbejdsgiver uden krav om ansættelse bag mig. Jeg havde således selv formuleret et dokument, som jeg havde bedt en vognmand, som havde erklæret sin interesse om en på et tidspunkt mulig ansættelse, om at underskrive. Formularen præciserede, at det var uden nogen form for forpligtelse; men det viste sig, at han på trods af dette alligevel ikke ville.

- Du kan slet ikke få det kursus i din situation, stoppede min sagsbehandler mig. Jeg indvendte, at hans kollega Bent Hansen udtrykkeligt havde oplyst mig andet. Sagsbehandleren fik nu tilkaldt Bent Hansen til vores samtalerum. Han pegede på mig og sagde:

- Borgeren der siger, at han kan få et EU-Efteruddannelseskursus; men det kan jo slet ikke lade sig gøre.

De to behandlere udvekslede nu i mit påhør og –syn forskellige opfatteiser af teksten. Bent Hansen trak det største strå, og 'min behandler' blev den lille. Resten af samtalen bar præg af, at hans stolthed havde lidt et knæk. Der fremkom trusler om snarlig aktivering, selvom jeg er fredet til langt ud på efteråret.

Jeg slap uden skader og aktivering ud af kontoret, men først efter jeg havde afleveret de tre dokumenter, hvorpå jeg havde noteret adresser ned på mine næste to ansøgninger.

Reno

Arbejderklassen vil udvirke menneskehedens forår!

Af Irans Arbejdet Parti (Toufan)

Millioner af arbejdere, offentligt ansatte, studerende og arbejdende unge gik på gaden 1. maj for at rejse deres krav og understrege kampen for en socialistisk fremtid. I nogle lande blev demonstrationerne mødt med politisk eller bølgeoverfald; andre steder er det røde flag og det kommunistiske parti forbudt. Her kommer en 1. maj-udtalelse fra et af de illegale partier.

For 122 siden besluttede verdens arbejdere at fejre 1. maj som "Arbejderklassens Dag". Beslutningen blev taget i 1889 på konferencen for verdens socialister i Paris, Frankrig. 1. maj, hvor naturen vågner fra sin vintersøvn, når bjergene og skovene bliver frisk grønne, når solen spreder mere varme, når den sprudlende friskhed føles i luften, og naturen på ny bliver levende og finder sin lykke, erklærede de socialistiske arbejdere i Paris, at arbejderklassen vil udvirke "menneskehedens forår", at arbejderklassen vil bryde de kapitalistiske lænker, og at arbejderklassen har en mission: at opbygge en ny verden på frihedens og socialismens grund.

1. maj - dagen for arbejdernes enhed og solidaritet - kommer på et tidspunkt,

hvor Den islamiske Republik fortsætter sine angreb på arbejdernes og de arbejdendes rettigheder, på den voksende arbejderbevægelse, på kravene om brød, arbejde og frihed, og for sikkerhed for jobs for det arbejdende folk. Det islamiske regime står svækket over for det iranske folks demokratiske bevægelse.

Den islamiske Republiks kapitalistiske regering er begyndt at skære ned på alle subsidier til de grundlæggende livsnødvendighederne efter 'Planen om at tilbagetrække subsidierne til lavindkomstfamilier'. Denne plan er opmuntret af Verdensbanken og Den Internationale Valutafond. Denne politik vil resultere i øget økonomisk fattigdom, højere inflation og dybere klasseskel. Under Den islamiske republiks styre har arbejderklassen ikke noget håb om bedre levevilkår. Det øverste arbejdsråd, som reelt

repræsenterer regeringen og arbejdsgiverne, har sat den månedlige mindsteløn til 330.300 touman (svarende til mindre end 1800 kr.). Mindstelønnen ligger godt 20 pct. over den absolutte fattigdomsgrænse i Iran.

Rådet har desuden tilladt årlige lønstigninger på 9 pct., hvilket ligger langt under inflationsraten. I år er arbejdernes middagsborde mere tomme end sidste år. Med den hurtigt voksende inflation og de løbske omkostninger på livsnødvendigheder, burde den månedlige mindsteløn for de iranske arbejdere være på 1.500.000 touman (ca. 9.000 kr.).

I år hilser vi 1. maj velkommen i en situation, hvor den unge arbejderbevægelse i Iran, inspireret af udspringet af revolutionsforåret i Tunesien og Ægypten, udfordrer Den islamiske republiks

regime på alle punkter. Det er denne ånd af modstand, der har ført til frygt og panik hos det iranske regime og som truer Den islamiske republiks fremtid. De revolutionære bevægelser i Tunesien og Ægypten – med deres parole om brød, frihed og værdighed - har startet en større offensiv imod de antifolkelige, korrupte og despotiske regimer og er kilder til inspiration i hele Mellemøsten. Af frygt for denne inspiration har det sorte islamiske regime intensiveret undertrykkelsen af arbejderaktivister og fremtrædende medlemmer af de uafhængige fagforeninger.

På trods af denne reaktionære undertrykkelse er de iranske arbejderes kamp imod privatisering og kollektive afskedigelser, for udbetaling af forsinket løn, for retten til at danne uafhængige fag-

foreninger og for fjernelse af regeringens plan om at afskaffe subsidierne blev forstærket. Strejkerne på Khodra Maskinfabrik, Irans Olie-kemiske Anlæg, Irans Kommunikations Selskab og mange andre steder antyder, at regimets forsøg på at gøre arbejderne tavse gennem repression er slået fejl.

1. maj kommer på et tidspunkt, hvor imperialisterne har invaderet Libyen for at hindre uddybningen og spredningen af de arabiske folks revolution. De store imperialistiske magter har indledt en kriminel krig mod Libyen under påskud af at "beskytte" det libyske folk. De har anvendt den reaktionære beslutning i FN's Sikkerhedsråd til at kolonisere Libyen og få direkte kontrol over olieproduktionen og landets øvrige ressourcer. Det er vigtigt på 1. maj, at arbejderklassen i alle lande kraftfuldt fordømmer invasionen af Libyen og kræver et stop for bombardementet og ødelæggelsen af dette lille land.

Det er i alle lande kommunisternes og de revolutionæres internationalistiske pligt at kræve øjeblikkelig og ubetinget tilbagetrækning af den saudiarabiske

hær fra Bahrain og fuldstændig tilbagetrækning af de imperialistiske besættelsesstyrker fra Afghanistan og Irak, og at forsvare det palæstinensiske folk mod zionistisk aggression og udvide støtten til den udbredte boykot af det terroristiske israelske regime.

Vi sender et tillykke til de heroiske iranske arbejdere og til alle verdens arbejdere med majdagen, vores "Arbejderklassens Dag". Irans Arbejdet Parti (Toufan) er sikker på, at det kun er igennem enhed og organisation og den politiske ledelse fra arbejderklassens parti, og kun med en socialistisk revolution, der vejledes af leninismen, at en sejr for arbejdernes lejr over kapitalismens lejr er mulig.

Leve 1. maj, Arbejderklassens Dag!

Længe leve de arabiske folks revolution mod imperialisme og reaktion!

Ned med Den islamiske Republiks regime!

Længe leve socialismen, banneret for menneskehedens frelse!

Ecuador

Chile

USA

Brasilien

Osama bin Laden: USA's døde kort

Af Klaus Riis

USA havde ikke længere brug for 'superterroristen' – og skilte sig af med ham

Der kan stilles masser af spørgsmålstegn – og det bliver der også gjort - ved den officielle amerikanske version af operationen i Pakistan, som angiveligt dræbte en først bevæbnet, senere ubevæbnet bin Laden, som først brugte en af sine kone som levende skjold, siden ikke gjorde det.

USA skyndte sig, angiveligt, at lade resterne af ham forsvinde i havet – efter en påstået muslimsk ceremoni. Nogle tror ikke, at det var bin Laden, som blev dræbt, og ønsker solide beviser.

Og der rejser sig mange andre: Var Osama bin Laden den faktiske bagmand bag 9/11? Eller var det noget helt andet? Var han en CIA-opfindelse? Hvorfor erklærede Benazir Bhutto ham for myrdet på et BBC-program med David Frost få måneder, før hun selv blev dræbt i december 2007 op til det pakistanske præsidentvalg, som til slut resulterede i, at hendes mand blev præsident?

Uanset hvad svarene er, ramte veteran-journalisten Robert Fisk, der flere gange har interviewet bin Laden, hovedet på sømmet, da han kommenterede hans død med ordene, at den er ret ligegyldig:

- Jeg har ret længe sagt, at hvorvidt han var levende eller død er temmelig irrelevant, siger han til avisen The Independent.

Fisk fortsætter:

- I de seneste måneder har vi set en arabisk opvågning, hvor millioner af arabiske muslimer har væltet deres egne ledelse.

- Bin Laden har altid villet af med Mubarak og Ben Ali og Gaddafi osv. og hævdede de var nogle vantro, som arbejdede for Amerika, men rent faktisk var det millioner af almindelige mennesker, som mere eller mindre fredeligt – i al fald i Tunesiens og Ægyptens tilfælde – smed dem på porten. Bin Laden gjorde det ikke, det mislykkedes for ham.

De arabiske folk har valgt har nemlig valgt massekampens og masseaktionernes vej. Det er en kendsgerning. De har dermed også fravalgt bin Ladens og terrorrens vej og også den politiske islamisme i deres revolutionære kamp mod diktatur og undertrykkelse – for demokrati og bedre forhold.

Det er lige præcis det, som har gjort Osama bin Laden til et dødt kort, længe før den amerikanske aktion. Han kunne ikke bruges længere, ikke en gang som en lurende trussel. Han gjorde ingen nytte længere for USA, og de skilte sig af med ham (hvis det var ham).

Hans død er til gengæld nyttig for USA, og ikke mindst for præsident Obama, der ifølge kommentatorer med denne aktion har sikret sit genvalg, og har føjet en 'happy end' til fortællingen om krigen om terror.

I den officielle amerikanske historie indgår, at man kom på sporet af bin Ladens opholdssted ved hjælp af tortur af en fremtrædende al Qaeda-mand. Tortur er godt.

Israel kommenterede den glade nyhed med at drabet på bin Laden, som foregik i et fremmed land, og er en overtrædelse af international lov, var en blåstempling af og gav legitimitet til de israelske 'targeted killings' ('målrettede mord') på palæstinensiske ledere, som forekommer mange andre steder end i det besatte Palæstina.

Der spekuleres nu i, hvordan Osama bin Laden har kunnet opholde sig i et opsigtsvækkende hus i en pakistansk garnisonsby, spækket med militær og efterretningsfolk, uden at myndighederne har haft kendskab til det. Det er også ret usandsynligt, som så meget andet i fortællingen om terror og krigen mod terror i det sidste årti.

Næsten lige så usandsynligt er det, at amerikansk efterretningsvæsen ikke skulle have haft kendskab til huset og dets beboere, hvis de pakistanske myndigheder har haft det – givet både de

tætte politiske forbindelser og den effektive amerikansk infiltration og spionage i det pakistanske samfund.

Sandheden om bin Ladens egentlige historiske rolle, om hans 10-årige tilværelse i luksus 'under jorden' i Pakistan og om hans død er stadig hyldet i den politiske propagandas, det militære hemmelighedskræmmeris og efterretningstjenesternes operative tusmørke.

At fange bin Laden og stille ham for en domstol som den angivelige bagmand bag terrorangrebet i New York og Pentagon den 11. september 2001 var den egentlige begrundelse for den amerikanske invasion af Afghanistan og for starten af hele 'krigen mod terror', der har været påskuddet for den permanente krig i hele den store region lige siden.

Der har nu snart været 10 års krig og besættelse af Afghanistan, udvidet med omfattende amerikanske militærangreb i Pakistan, snart 8 års krig og besættelse af Irak og nu to måneders krig mod Libyen.

Med Osama bin Ladens død er der ikke en flig tilbage af det oprindelige konkrete påskud for invasionen af Afghanistan eller for 'krigen mod terror'.

Har Barack Obama fuldført George Bush's 'mission', skal besættelsen af Afghanistan og krigen i de tilstødende pakistanske regioner straks indstilles og alle tropper trækkes tilbage. Udover løgnene om irakiske masseødelæggelsesvåben var en løgn om, at Saddam Husseins og det daværende irakiske regime havde forbindelser med al Qaeda - og dermed bin Laden - en del af

begrundelsen for krigen mod Irak, som Anders Fogh Rasmussen og VKO-regeringen drog Danmark ind i.

Der er ikke den mindste flig tilbage af påskuddene for Irak-krigen.

'Krigen mod terror' har betydet ulovlige invasioner under brud på international lov, ulovlige krige og besættelser med mord og drab på civile, vedvarende menneskerettighedskrænkelser, de ulovlige bortførelser, fængslinger og omfattende brug af tortur, og indførelse af antidemokratiske terrorlovgivninger og militarisering af de amerikanske krigskoalitioner, af NATO-landene og EU - og har haft og har stadig omfattende globale konsekvenser.

Men hverken Obama, NATO eller de krigsførende EU-lande vil opgive invasionerne, besættelserne og krigene, stoppe militariseringen og tilbagerulle terrorlovene. Den permanente krig, som George Bush, Blair, Ariel Sharon, Anders Fogh truede med, fortsætter og udvides både på det afrikanske kontinent og i Asien.

I ingen af de konkrete krige eller besættelser har vi set, at de oprindelige konkrete krigsmål, som USA og dets allierede har opstillet, med eller uden bistand fra FNs sikkerhedsråd, er blevet overholdt. De er uden undtagelse blevet udvidet og besættelserne gjort permanente.

Heller ikke til det formål havde USA længere brug for Osama bin Laden.

Falsk billede af 'død bin Laden' som er cirkuleret på nettet og i nogle internationale medier

Re: Tilbagekaldelse af statsborgerskab

Til Mr. Eli Yishai, Indenrigsminister, Kaplan Street, Hakirya, Jerusalem

Jeg er Mordechai Vanunu, som blev kidnappet i Rom den 30. september 1986 af israelske sikkerhedstjenester.

Jeg blev stillet for retten i Jerusalem District Court, dømt for spionage, forræderi og bistand til fjenden og idømt 18 års fængsel, efter at jeg havde givet et interview til avisen "Sunday Times", London, hvor jeg fortalte om produktionen af materialer til atomvåben i Israel.

Jeg har fulgt det demokratiske princip om offentlighedens ret til viden.

Jeg har tilbragt 18 år i Ashkelon-fængslet, det meste af tiden i fuldstændig isolation. Den 21. april 2004 blev jeg løsladt med strenge restriktioner.

Der er gået syv år og restriktionerne er igen og igen blevet fornyet, hvert eneste år, på grundlag af (nød)forsvarsregulativet af 1945. Nu er disse restriktioner igen ved at blive fornyet med endnu et år.

Efter min løsladelse har jeg boet seks år i Østjerusalem. Siden september 2010 har jeg boet i Tel Aviv.

I juni 1986 konverterede jeg til anglikansk kristendom.

For nylig har Knesset vedtaget en lov, der tillader tilbagekaldelse af israelsk statsborgerskab for folk, der er dømt for spionage og forræderi.

Jeg har ventet i 25 år og forlangt genoprettelse af min fuldstændige frihed.

Nu anmoder jeg Staten Israel om at tilbagekalde mit statsborgerskab.

Dette ønske om tilbagetrækning af statsborgerskabet er hverken nyt eller af nyere dato.

Nu understøttes det imidlertid af den ny Lov om Tilbagekaldelse af Statsborgerskab, vedtaget den 28. marts 2011.

Jeg anmoder om og forventer at denne lov bliver opfyldt efter sit bogstav, og at mit statsborgerskab tilbagekaldes her og nu, i lovens ånd.

Jeg har ikke noget andet statsborgerskab, men kan let få det, selv under mit tvungne ophold i Israel, og helt sikkert,

Mordechai Vanunu

hvis jeg forlader landet.

Efter den behandling og den "omsorg", jeg har fået fra dette land og dets borgere, kan jeg ikke føle mig som en ønsket borger her.

I de israelske medier og på gaderne kaldes jeg 'atomsponen' og 'En forræder', og er blevet forfulgt og generet som Statsfjende i 25 år.

Jeg føler mig stadig fængslet, stadig som krigsfange og som gidsel, holdt af staten og regeringen.

Efter 25 år med forskellige barske straffe fra statens side, vil jeg se en ende på afstraffelserne og en virkeliggørelse af min basale menneskeret til frihed.

Jeg vil udøve min samvittighedsfrihed og valgfrihed ved at vælge ikke at være israelsk statsborger.

Jeg har ingen interesse i israelsk borgerskab, jeg ønsker ikke at leve her.

Jeg beder Dem om at tilbagekalde mit statsborgerskab her og nu.

Jeg anmoder Dem om at slippe mig fri af Israel, da Israel ikke vil have mig og jeg ikke vil have Israel.

Jeg fortalte allerede i 1986 den engelske avis alt, hvad jeg vidste. Jeg har ingen yderlige fortrolige informationer.

Tiden er kommet til at lade mig forlade Israel, efter 25 års fængsel, et fuldt kvart århundrede.

Mordechai Vanunu

Kopier til Præsidenten, premierministeren, forsvarsministeren, udenrigsministeren og justitsministeren.

Offentliggjort af The Israeli Committee for A Middle East Free of Nuclear, Biological and Chemical Arms

1. maj mod imperialisme og krig! 'Humanitære bomber' og permanent krig

Af Kaj Rudi

*Uddrag af tale holdt for
Initiativet for fred i Libyen
på Alternativ 1. maj 2011 i
Mølleparken, Århus*

Jeg kan desværre ikke tale om fred i vor tid. Men jeg kan give et bud på, hvordan vi bekæmper krigene.

Men først vil jeg lige ridse situationen angående krig og fred op lige nu.

Stats- og regeringschefer har i en årrække talt meget om den nye fredelige verdensorden, en orden der skulle sikre fred og velfærd til klodens befolkning.

Men ser vi rundt i den virkelige verden, skulle man næsten tro, at en verdenskrig var brudt ud. Der er krige på næsten alle kontinenter, krige der har direkte katastrofale følger for millioner af mennesker, ligesom flere millioner bliver berørt af disse krige.

Angående angrebet på Libyen henholder man sig til en FN – beslutning, der giver lov til voldeligt overfald på et suverænt land. Og enhver ved, at det er de store imperialistiske lande der regerer i FN, især USA. Flere store lande har da også modsat sig beslutningen om angreb på Libyen.

Som USA's lille køter er den danske regering og dermed hele den danske stat gået forrest i krigen mod Libyen. Danmark agerer spydspids for USA og andre i denne krig.

Et enigt folketing har godkendt bombningerne og hele interventionen.

Men FN's beslutning er illegal, ulovlig ifølge folkeretten og alle internationale konventioner.

De store danske medier marcherer også denne gang i takt til krigstrommerne. Totalt ukritisk bringer de, de krigeriske landes krigsretorik videre dag for dag. Man skal vel have smør på brødet.

Der hersker ikke tvivl om, at krigen mod Libyen har været forberedt i længere tid.

USA, Nato og EU's angrebsstyrke

Kaj Rudi taler på Alternativ 1. maj i Århus

ventede blot på en god anledning til angrebet.

De forenede vestlige imperialister med USA i spidsen, slog til ved de første demonstrationer i Libyen. Danmark var i front, som statsministeren havde lovet Obama. Det ville se godt ud med et lille "demokratisk" lands forargelse over tilstandene i Libyen.

Jeg er ikke specielt tilhænger af Gadaffi, men det er en kendsgerning at Gadaffis Libyen har forsøgt at undgå at blive domineret totalt af det krigeriske USA og dets vasaller. Man har fra libysk side nægtet at danse efter de største imperialisters pibe.

Den stolte libyske befolkning ser nu sit land blive bombet dag og nat, indtil landet overgiver sig og lader de imperialistiske magter bestemme styreformen, lader dem råde over naturrigdommene, og drive Libyen som en blandt mange vasalstater, hvor USA får lov at råde og bruge havne og landjord til militærbaser.

Jeg synes at et lands befolkning har ret til at protestere og gøre oprør, hvis den mener det nødvendig. Denne ret har den libyske befolkning også. Men at benytte protester og oprør til at kalde de mest aggressive magter til forsvar for oprøret, er en katastrofe og et rent for-

ræderi mod sit eget folk.

Men kampagnen mod Libyen er ikke andet end en lille brik i hele USA's strategi for verdensherredømmet. Nu står Afrika for tur til at blive totalt underlagt USA og de vestlige imperialisters kontrol.

Staterne Elfenbenskysten og Syrien var også udenfor USA's kontrol, derfor rettedes skytset sig også mod disse stater. Elfenbenskysten faldt hurtigt i kraft af Frankrigs og FN's styrker.

Syrien er nu under politisk angreb, og der lægges i disse dage planer om militære operationer, også mod denne suveræne stat. Der tales lige nu i NATO om humanistiske bomber og invasion mod Syrien. Så kan de vel forstå det derovre. Falder Syrien i USA's hænder, står Libanon lige for, og et angreb mod Iran kan iværksættes, for at slå den stærkeste af de såkaldte banditstater i regionen ud.

Voila! Vejen er fri til det fjerne Kaukasus, Sovjetunionen er endegyldigt inddæmmet i NATO og USA stålvold, og vejen mod Kina af landjorden er sikret.

Enorme råstofressourcer er sikret til et nyt fremstød for verdensherredømmet. Mod selveste Kina måske?

Boykot Israel – Stop besættelsen!

Af Irene Clausen, talsperson for Boykot Israel

Tale holdt på Den Røde Plads i Fælledparken

Israel er en besættelsesmagt; Israel udøver terror og laver massakrer på palæstinenserne; Israel bygger Apartheidmur, bosættelser og checkpoints på palæstinensisk land. Israel udøver daglig chikane og kollektiv afstraffelse i forhold til palæstinenserne. Israels formål er

— At annektere mest muligt palæstinensisk jord

— At fordrive flest muligt palæstinensere.

Israel bryder FN-resolutioner og international lov. Men USA og EU, herunder den danske regering, tier og samtykker. EU taler oven i købet om at udvide samarbejdet med Israel. De vestlige magthavere har brug for Israel som en trofast allieret i det olierige Mellemøsten.

Israel har ikke haft held til at knægte palæstinenserne modstandskraft. Palæstinenserne fortsætter kampen. Men de klarer sig ikke alene. De har brug for den internationale solidaritet. Det har brug for solidaritet fra alle os her på pladsen i dag 1. maj. Vi skal vise dem at vi ikke er enige med 'vores' regerings støtte til staten Israel.

Boykot Israel går ind for en generel boykot af Israel, dvs. en politisk-økonomisk-kulturel-sportslig boykot af Israel. Det gør vi for at lægge pres på Israel og tvinge Israel til at stoppe besættelsen.

Vi er inspireret af firsernes boykot af Sydafrikas apartheid, der fik stor betydning for apartheidregimets fald.

Boykot Israel er med i den internationale boykotkampagne *Boycott, Divestment and Sanctions – BDS* - der vokser frem over hele verden med stor hastighed og styrke.

Kampagnen har allerede opnået store resultater. Det er lykkedes at presse flere investeringsselskaber til at trække deres penge ud af 'grimme' multinationale selskaber som Veolia og Caterpillar der arbejder for Israel på de besatte områder. Flere musikere har aflyst koncerter i Tel Aviv. Det svenske firma H&M er blevet rystet over boykot kampagnen mod H&M som reaktion på at H&M opretter 6 butikker i Israel.

Men vigtigst er måske kampagnen mod israelske produkter i supermarkederne. Den har både en økonomisk effekt – Israel oplever fald i eksporten af især frugt og grønt, men også en politisk effekt i kraft af den direkte kontakt med kunderne, når vi står på gaden foran supermarkederne og uddeler 'Boykot Israel' - flyers og diskuterer med kunderne.

Israel er rystet over boykotkampagnens styrke, mens palæstinenserne jubler! Pt. behandler det israelske parlament Knesset et lovforslag der – hvis det vedtages – vil gøre det strafbart at støtte boykotkampagnen. En israelsk statsborger der støtter boykotkampagnen vil kunne idømmes en bøde på op til 43.000 kr. mens en udlænding vil kunne næg-

tes indrejse i 10 år. Det siger meget om Israels såkaldte demokrati og respekt for menneskerettighederne.

De reaktionære arabiske ledere har kun i ord, aldrig i praksis, støttet palæstinenserne, de har mere eller mindre været i lommen på Israel og USA- og EU-imperialismen. Til gengæld har de arabiske befolkninger altid har støttet palæstinenserne. De mener at palæstinenserne kamp er deres kamp. (Ligesom vi her på pladsen mener at palæstinenserne kamp er vores kamp, Viva Palæstina!) .En sejr for de folkelige demokratiske oprør i Mellemøsten er derfor en sejr for palæstinenserne.

Til slut en opfordring til at bakke op omkring 'Boykot Israel'- kampagnen: Boykot alle israelske varer, rejs ikke til Israel, køb ikke tøj hos H&M.

Boykot Israel!

**Solidaritet med palæstinenserne!
Styrk den internationale solidaritet!**

Hvem har holdt de korrupte arabiske regimer ved magten?

Af Sammi Ala'a, Formand f. Komiteen for et Frit Irak

Uddrag af tale holdt på Rød 1. maj i Odense

Efter mange årtier af politisk undertrykkelse, underudvikling og økonomisk fattigdom har det arabiske folk rejser sig i nye bølger af opstande og revolutioner i Tunesien, Egypten, Marokko, Jordan, Yemen, Algeriet, Syrien og ikke mindst i det besatte Irak. Det arabiske folk over hele Arabien forlanger ikke kun politisk

frihed, men økonomiske retfærdig fordeling af ressourcer i samfundet, som Vesten og deres forlængede arm som Den Internationale Valutafond og Verdensbanken forhindrer! Der rejses berettigede krav om politiske, økonomiske og sociale reformer af samfundet.

Spørgsmålet er: Hvem har støttet de undertrykkende og korrupte regimer i arabiske lande i de sidste 50 år?

Med amerikansk, britisk og fransk dominans i Arabien, har de arabiske tyranniske og korrupte regimer fået ubetinget politisk, økonomisk og militær støtte fra Vesten, for at tjene og værne bedre om Vestens interesser end deres egen befolknings. Og præcis de nuværende arabiske folkelige opstande og revolutioner anser Vesten som en trussel imod dens interesser i regionen. Denne dominans kom klart til udtryk, da Den arabiske Liga blåstemplede og

Rød 1. maj i Munke Mose, Odense, samlede omkring 2000 deltagere

inviterede Nato til krig mod Libyen.

Alle ved at USA ligesom mange andre vestmagter frygter demokratiske processer i den arabiske verden, fordi de uden tvivl vil medføre en radikal forandring i landenes udenrigspolitik. De fleste af de nuværende regimer kunne

ikke holde i mange uge uden især amerikansk militær, økonomisk og politisk støtte.

Der er en skjult dagsorden bag det amerikanske pres mod regimerne i den arabiske verden. Det er ikke at opfylde det arabiske folks ønske om demokrati og udvikling, men et ønske om at tegne et nyt kort over Mellemøsten. En ny opdeling som vil betyde at USA styrker sin rolle som kontrollør af verdens oliereserver og Israel sin rolle som den arabiske regions politibetjent.

Det vestlige politiske pres og NATOs krig er intet andet end fortsættelse af Bush-regeringens projekt, som de kaldte *The Greater Middle East Project*.

Det går ud på at fragmentere de

nuværende arabiske stater til fordel for Israel og at plyndre deres naturressourcer, olie og gas. Mere ustabilitet, kaos og mere kontrol over landenes økonomier!

De nuværende folkelige opstande i det arabiske lande har vist dens progressive og revolutionære bevidsthed og deres ønske om ægte demokrati – og det er ikke mindst vigtigt, at de forkaster det politiske islam, som er Vestens sidste instrument for kontrarevolution.

De har også skabt håb om bedre politisk, økonomisk og social udvikling, samt spreder mod og kampgejst mod den etablerede økonomiske og politiske undertrykkelsesmagt og for en retfærdig økonomisk fordeling i samfundet.

INDIGNATION og OPRØR

Af Ron Ridenour, amerikansk journalist og politisk aktivist, bosat i Danmark

Uddrag af 1. maj tale 2011 på Den røde Plads i Fælledparken

Der kom en e-mail forleden dag, der sagde: "REVOLUTIONEN er på dagsordenen igen."

TAK for det. Jeg havde ventet længe.

Nu vil jeg forslå hvordan vi kan begynde. Og det er med INDIGNATION. Indignation skal være vores udgangspunkt.

Vi skal smide INDIFFERENS ud. Lad os ændre den passive del af den danske kultur, den LIGEGYLDIGHED, som gavner kapitalisme og dens imperialistiske krige.

NU har Dansk kapitalisme og deres 6+1 politiske partier i folketinget fire krige i gang:

*Jugoslavien - Serbien - Kosovo
Afghanistan
Irak
Libyen*

De arabiske folk er i oprør, deres indignation er brændende, og vi skal være med dem.

Vi skal også være INDIGNEREDE over kapitalens politikker i deres to blokke på Christiansborg, over deres del-og-hersk politik, som de bruger mere og mere til at stjæle mere og mere

af vores løn og vores skat. De tager fra vores velfærd for at redde deres rige selskaber ud af deres bankerot-adfærd og til deres krige imod andre mennesker.

A 2011-finanslovens 671.8 milliarder kroner er 22.4 mia. afsat til krigsministeriet. Men prisen for krige vil være endnu højere nu med Libyen-krigen, som kostede 70 millioner i de første to uger – alene i prisen på nedkastede bomber.

Lad os smide vores passivitet og fremmedgørelse væk og tage VREDEN til os!

Med indignation og vrede kan vi marchere sammen med vores brødre og søstre i de oprørske arabiske lande. Lad os tage mod fra deres kamp. Lad os lære af deres optimisme.

Lad os tage mod og optimisme også fra de indfødte og andre folk i Bolivia og

Venezuela og andre steder hvor folk kæmper imod de rige, og sætter socialisme på dagsordenen.

Lad os også sætte socialisme på dagsordenen.

Revolutionen kan ikke sejre uden at afskaffe kapitalisme.

Så længe der er produktion for profit for en besiddende klasse vil der være

- udnyttelse
- undertrykkelse
- racisme for at splitte os
- og krig mod modstand og for deres profit

Uanset om deres partier hedder:

Venstre parti, Fascistisk parti, Social Demokratisk parti, SF - eller måske EL. Deres dagsorden er imod revolution og socialisme.

Send Frank Aaen til Libyen!

Vi tager Christiansborg fra gaden!

Som den gamle franske modstandsmand Stéphane Hessel siger i sin lille bog: GØR OPRØR!

"TIL KAMP! Til Kamp på mange måde: fra gadeteatre til møder på arbejdspladser og skoler, fra små til store demonstrationer med kampråb og knyttede næver; fra civil ulydighed til direkte aktioner!"

VIVA SOCIALISME
y La LIBERTAD!!!

Værn om vor planet – nej til atomkraft

Jordskælvet og flodbølgen, som ramte Japan 11. marts, forårsagede en katastrofe, hvis fulde

omfang fortsat ikke er kendt, da myndighederne i landet lyver og dækker over afslørende data. Det skærper yderligere problemerne omkring atomkraft. Atomkraftværker bygges i mange lande verden over.

En måned efter, at katastrofen indtraf, er reaktorerne stadig ikke under kontrol. Der dumpes stadig store mængder radioaktive partikler i havet, der ødelægger hundredtusinder af menneskers liv og fiskeriet langs kysterne. Det er fortsat ukendt, hvor langt forureningen af havvandet strækker sig.

April markerer 25 året for Tjernobylulykken. En international konference blev afholdt i Kiev, hvor Ukraines regering omdelte et dokument, hvis data ikke behøver kommentarer. Ifølge dokumentet er jorden rundt om Tjernobyl forurenet med cæsium 137, strontium 90 og plutonium 238. 239 og 240. Der advares om forurening med americium 241 indtil 2056, hvorfor "1500 - 2000 kvadratkilometer aldrig vil blive beboelig (...), da der er radioaktive isotoper med en nedbrydningstid på 24.000 år.

I betragtning af, at den radioaktive lækage i Japan er eller kan være meget større end i Tjernobyl, vil konsekvenserne også blive meget større. Al dette viser, at vi på trods af, hvad vi jævnligt får at vide, ikke på nuværende tidspunkt kan sige, at atomkraft er helt kontrollerbart og total sikker.

Det er fordi driften af atomkraftværk, finansieret af stater via offentlige midler, er i hænderne på finansgrupper, hvis hovedmål er stadigt at øge sine profiler, mens sikkerheden kommer i anden række. Med andre ord går omkostningerne til folket og profitterne til kapitalisterne og de imperialistiske hajer.

Vi kæver endnu en gang, at regeringerne skal stræbe efter at udvikle "ren"

energi som f.eks. vandkraft og solenergi eller vindkraft, og prioritere det i stedet for kernefysisk energi. Det er et spørgsmål, der bryder rammerne for rent miljømæssige krav, da det har en politisk basis af vital betydning for folke-

Vi, arbejderne, ungdommen og verdens folk, ønsker at gøre forsvaret og beskyt-

telsen af planeten til et spørgsmål, der er effektivt integreret blandt målene i kampen for demokrati, fremskridt og frihed.

April 2011

**Koordinationskomiteen f.
Den Internationale Konference af
Marxistisk-Leninistiske Partier og
Organisationer**

Revolutionært Sommertræf 2011

29. juli-3. august

Sæt et stort, rødt X i kalenderen fra fredag den 29. juli til onsdag den 3. august. De dage er der nemlig Revolutionært Sommertræf 2011 – i år på Midtsjælland.

der være kombination af teori og praksis, debatter og workshops, oplæg og oplæring, og et fokus på at forberede deltagerne på det kommende års politiske kampe.

Revolutionært Sommertræf 2011 rejser overordnede spørgsmål som:

Hvilke erfaringer er vi blevet rigere det seneste år? Hvilken taktisk analyse skal ligge til grund for det kommende års arbejde?

Hvordan kan den revolutionære bevægelse understøtte ungdommens og arbejderne spontane og sporadiske protester, og hvordan kan den revolutionære bevægelse tage initiativer, der sætter systemet under pres?

Hvordan forestiller vi os socialismen, og hvordan får vi socialismen på den danske klassekamps dagsorden?

På Revolutionært Sommertræf vil

Tilmeld dig nu!

Revolutionært Sommertræf finder sted fra d. 29 juli til d. 3 august og arrangeres i et samarbejde mellem

**Danmarks Kommunistiske
Ungdomsforbund
Foreningen Oktober
og
Arbejderpartiet Kommunisterne**

Flere oplysninger ved tilmelding

**Priser for deltagelse på
Revolutionært Sommertræf**

Hele træffet:

Under 25 år, på overførselsindkomst: 700 kr.

Over 25 år: 900 kr.

For tilmelding eller yderligere info – kontakt via: apk@apk2000.dk eller dku@dku99.dk

Kvindernes verdenskonference i Venezuela En sejr for de anti-imperialistiske og revolutionære kræfter

Af En Marcha, Ecuador

*Det ecuadorianske
PCMLEs opsummering og
vurdering af
verdenskvindekonferencen
i Venezuela, marts 2011*

Med deltagelse af mere end 2000 delegerede fra 40 lande fra Syd- og Nordamerika, Europa, Afrika, Asien og Mellemøsten blev Den 1. Verdenskonference for Kvinder afholdt i Caracas i Venezuela, i anledning af hundredåret for fastlæggelsen af 8. marts som Arbejderkvindernes Dag. Konferencen blev udviklet omkring to centrale debatforummer: De delegeredes konference, bestående af 5 repræsentanter for hvert land, og temaworkshops, hvor erfaringer fra kvindernes kamp og mobilisering af kvinder verden over blev debatteret.

Parallelt hermed var der en messe, hvor delegationerne fremviste deres arbejder, publikationer, videoer, musik og andre produkter. Om aftenen blev der afholdt kulturelle festivaler og arrangementer, hvor kunst og kultur af forskellig art, udviklet i de enkelte lande og på de forskellige kontinenter blev præsenteret..

Verdenskonferencen er en triumf og sejr for de revolutionære kræfter, som via deres repræsentation i delegationerne og den ideologiske og politiske debat fremførte den tese, at kvindernes frigørelse kun er mulig med oprettelse af socialismen og omstyrtningen af det

Den tyske kommunist Clara Zetkin (1857-1933) der på den socialistiske kvindekonference i København i 1910 foreslog at der indførtes en årlig tilbagevendende arbejderkvindedag - 8. marts

kapitalistiske og patriarkalske system. Under denne debat blev revisionistiske og reformistisk synspunkter besejret, der blev fremsat af en minoritet af grupperne.

Konferencen var desuden et sted til at lære erfaringerne fra kampen og organiseringen af arbejdere og kvinder i forskellige sektorer og fra de folk, der udnyttes af imperialismen. Deltagelsen af kvinder, der tog del i de store folkelige mobiliseringer i Nordafrika og Mellemøsten, var vigtig. Boykotten fra reaktionære kræfter, der søgte forhindre at konferencen blev afholdt, blev imødegået bestemt og definitivt.

Ecuador spillede en meget vigtig rolle, der allerede startede med selve indkaldelsen til konferencen, idet vores Konføderation af kvinder for Forandring (Confederation of Women for Change /CONFEMEC) var med i initiativtagernes verdenskomité. En meget vigtig delegation med 130 repræsentanter fra næsten alle landets provinser, bestående af kvindeorganisationer, fagforeningskvinder, unge, bønder, oprindelige folk, sorte samt kvinder fra kvar-

Genoplivningen af en kæmpende og socialistisk kvindebevægelse i Danmark, hvor den er undergravet og ført ind i en blindgyde af borgerlig feminisme, er en væsentlig opgave for det marxistisk-leninistiske parti.

For første gang i mere end et halvt århundrede foreligger nu et udkast til en fælles platform for en global kæmpende kvindebevægelse.

Det er betydningsfuldt at inddrage dette spørgsmål i forberedelserne til APKs 5. kongres i foråret 2012.

tersorganisationer deltog i konferencen.

Kammeraterne fordømte den igangværende kriminalisering af den sociale kamp i Ecuador og den forfølgelse, som Correas regering gennemfører mod folkelige og revolutionære ledere.

Desuden forsømtes Correas og PAIS (Correas' parti) forræderi imod det forandrings projekt, som det ecuadorianske folk har indledt, og en resolution blev vedtaget med kravet om løsladelse af kammerat Marcelo Rivera.

På nuværende tidspunkt giver Kvindernes Verdenskonference en vigtig impuls til den revolutionære kamp.

Nu, hvor konferencen er slut, er det vigtigt for de revolutionære kvinder og mænd at føre de vedtagne resolutioner ud i livet og arbejde med større beslutsomhed for at styrke *den kæmpende kvindebevægelse* til at gå frem mod målet: at omstyrte kapitalismen og eliminere alle former for udbytning og dominans – og at arbejde for at inddrage de udnyttede kvinder i kampen for at opbygge socialisme sammen med deres klassebrødre.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
Følg også med i
KPnetTV
www.kpnet.dk

Resolution:

Verdens kæmpende kvindebevægelse og dens fremtidige opgaver

Det følgende er en sammenfatning af de resolutioner, der blev vedtaget på kvindernes verdenskonference i Caracas 7. marts 2011

Vi, de delegerede fra kvindebevægelsens organisationer, fagforeninger, sociale og politiske organisationer fra 40 lande og kontinenterne, der deltog i Verdenskonferencen for Kvinder, afholdt i Caracas i Venezuela fra 4. – 8. marts 2011, vedtog på plenarmødet den 7. marts enstemmigt følgende resolution:

Vi er forenet af de grundlæggende principper for at arbejde for kvindernes frigørelse og styrke kampen mod imperialismen. Vi kæmper imod sult, massiv arbejdsløshed og ødelæggelsen af miljøet. Vi slås imod afhængighed, nykolonialisme og kolonialisme.

Omdannelsen af det nuværende samfund er en historisk nødvendighed for kvinderne og for folket; og den forandring, vi arbejder for, er en radikal omdannelse af det kapitalistiske system.

Den retfærdige verden, som vi ønsker, kræver en styrkelse af *den kæmpende kvindebevægelse*.

Vi arbejder for Socialismen som det alternativ, som modsvarer håbet om en bedre verden. Forestillingerne om socialisme er varierende, og derfor anser vi en ideologisk og politisk debat for nødvendig med det formål at styrke kvindernes kamp for et nyt samfund.

Den vigtigste lære fra denne konference er, at disse forslag kun kan realiseres, hvis den kæmpende kvindebevægelse arbejder tæt sammen på verdensplan.

Den omomgængelige basis for at realisere målene for de kæmpende kvindebevægelser i de forskellige lande er at organisere kvinderne.

Den kæmpende kvindebevægelse: Verdenskonferencen på gaden i Caracas, Venezuela, 8. marts 2011

Vi har besluttet at afholde en ny Verdenskonference for Kvinder hvert 5. år.

Inden et år vil vi træde sammen for at evaluere de mange erfaringer fra denne konference.

Den nuværende verdenskomite af initiativtagere fortsætter midlertidigt til at forberede evalueringen og de nationale, regionale og kontinentale møder, indtil en endelig verdenskomite kan nedsættes om et år.

Udvælgelsen af repræsentanterne til Verdens Forberedelseskomiteen for den Anden Konference bør være resultatet af en proces, der er demokratiske, inkluderende og styrkende.

Verdens Forberedelses Komiteen for den Anden Konference vil udføre koordinationsfunktionerne.

Den kæmpende kvindebevægelse i de enkelte lande bør fokusere kræfter på 3 kampdage på globalt plan.

Det er kampagnen for at generobre den historiske betydning af **8. marts** som en hyldest- og kampdag for kvinderne, der verden over kæmper imod kapitalistisk dominans og patriarkalske normer, imod imperialismen og for menneskehedens frigørelse.

På arbejderklassens internationale kampdag **1. maj** må vi særligt fremme kampen for at erobre de kvindelige arbejderes rettigheder og kampen imod udnyttelse af børn som arbejdskraft.

Den **25. november** - dagen imod vold mod kvinder - er det vigtigt at afsløre og fordømme voldens former.

Vi erklærer, at den kamp, som den kæmpende kvindebevægelse fører, er en integreret del af arbejdernes, folkenes og hele menneskehedens kamp for frigørelse.

Lad os arbejde solidarisk sammen, lad os udvikle kommunikationsformer, så vi kan skabe den bredest mulige solidaritet og samarbejde.

Lad os udnytte vores erfaringer og kulturers rigdomme og muligheder.

Længe leve den kæmpende kvindebevægelses verdenskonferencer!

Længe leve kvindernes og folkenes kamp imod imperialismen og for etablering af Socialisme i verden!

Lad os gå fast fremad for kvindernes og menneskehedens frigørelse!

Dette er en opgave og en udfordring for det 21. århundrede!

Forslag om Danmarks udtrædelse af Euratom-samarbejdet

Åbent brev til regeringen og Folketinget:

Da Danmark indtrådte i EF i 1972, blev vi bl.a. tilsluttet Euratom-traktaten om udvikling af atomkraft. I 1985 vedtog Folketinget imidlertid med stor folkelig opbakning at fravælge atomkraft som energikilde. Ikke desto mindre fortsatte medlemskabet af Euratom og dermed dansk økonomisk støtte til udvikling af atomkraft.

I forbindelse med diskussionen om EU's forfatningstraktat i 2003-2004 foreslog Østrig, at Euratom blev revideret, så opførelse af atomkraftværker og forlængelse af deres funktionsperiode ikke længere blev støttet. Det forslag vedtog et enig dansk Folketing at støtte i februar 2004.

Euratom er imidlertid ikke blevet ændret. Atomkraft-frie lande som Danmark og Østrig finansierer fortsat udvikling af atomkraft med mange millioner skattekrone. I Østrig har et flertal i befolkningen og en lang række kommuner nu krævet udmeldelse af Euratom. I Danmark er der også fortsat klart flertal imod atomkraft ifølge meningsmålinger. Ikke mindst efter den tragiske ulykke ved Fukushima-værket i Japan.

På vegne af Folkebevægelsen mod EU vil jeg derfor hermed opfordre Folketinget og regeringen til at tage konsekvenserne af Folketingets beslutninger i 1985 og 2004 og tage skridt til en dansk udmeldelse af Euratom-traktaten. Folkebevægelsen har naturligvis intet imod dansk udtrædelse af EU, men flere juridiske eksperter vurderer, at det ifølge bl.a. artikel 56 i Wienerkonvention ikke er nødvendigt for at forlade Euratom-traktaten.

Søren Søndergaard
Medlem af Europa-Parlamentet
for Folkebevægelsen mod EU

Forfald

*og manglende vedligehold præger
med få undtagelser
offentlige bygninger og institutioner, -
grundet voldsomme besparelser, -
vedtaget af Christiansborg-familien,
gående under betegnelsen "de folkevalgte" ...
Deres arbejdsplads: Helt og aldeles i top;
Pensionsalder: i bund;
super fratrædelsesordninger;- ingen besparelser
Her som i andre livsforhold har de ikke
samme betingelser som dem, de påtvinger
befolkningsflertallet via den styringsmekanisme,
de besidder: - lovgivningen.*

NB

Økonomisk indsamling 2011

Støt KPnetTV

De (ægte) røde lejesvende på KPnetTV er blevet en fast del af Kommunistisk Politik og kpnet.dk's nyhedsdækning. Under sloganet 'Videoreportager fra gaden' har KPnetTV lavet langt over 100 videoer, demonstrationsreportager, dokumentation, taler, interviews på 3 forskellige sprog, stemningsreportager fra 1.maj og meget mere.

Vi har også lavet kanalen KPnetTV2 der under sloganet 'Historien om balladen' bringer indslag fra klassekampens audio-visuelle gemmer.

Nu vil vi lave endnu mere, men vi har brug for jeres hjælp!

Vi laver nu en økonomisk kampagne fra 1.maj og frem til midt-juni, hvor forhåbningen er at vi kan samle nok penge ind til:

- At opbygge et TV-studie.
- At investere i nyt og bedre lydudstyr, bl.a. mikrofoner til interviews i vores nye studie.
- At sikre godt klasse-TV fra flere dele af landet.
- At fortsætte vores arbejde som i løbet af kampagnens løbetid vil være set af langt over 50.000!

Den økonomiske indsamling i 2010 bidrog til indkøbet af en ny trykpresse, der har resulteret i stærk forbedring af tryk kvaliteten af Kommunistisk Politik – og farvebilleder.

Vi håber at I vil spytte lidt i kassen; det er tiltrængt, ligesom KPnetTV er det!

I kan indbetale på:

Reg.nr. 1551 Kontonr. 166 34 271
(Mærk betalingen KPnetTV)

Styrk den røde kanal!

KPnetTV - Videoreportager fra gaden

www.kpnet.dk | youtube.com/user/KPnetTV

'Tahrir': Dansk bådinitiativ til Gaza

FREE GAZA DANMARK
sender båden 'Tahrir' for
at bryde blokaden af
Gaza-striben i
begyndelsen af juni

Det danske bådinitiativ Free Gaza Danmark offentliggør hermed det endelige køb af den båd, vi sender til Gaza i begyndelsen af juni måned 2011. Vi har valgt at døbe båden Tahrir (arabisk for frigørelse) for at sende det budskab, at de demokratiske opstande i Mellemøsten, som vi ser det på Tahrir-pladserne i Kairo og Sana'a, bør brede sig til hele Mellemøsten.

Tahrir sejler som del af Frihedsflotillen med andre både fra bla. USA, Irland, Frankrig, Italien, Holland, Spanien, Grækenland, Tyrkiet, Svejts og Storbritannien. Denne internationale flotille vil sætte fokus på blokaden af Gaza-striben og de 1,6 millioner indbyggere, som er isolerede fra omverdenen grundet den israelske stats ulovlige militære blokade. Den eneste løsning på denne menneskeskabte humanitære katastrofe er øjeblikkelig støtte til at palæstinenserne kan leve en værdig tilværelse uden besættelse - Uden værdighed, ingen retfærdighed.

Tahrir er en 25 meter lang båd med plads til godt 45 passagerer. Vi sender

en dansk delegation med hovedsageligt højprofiler og pressefolk. Vi er ved at sammensætte delegationen og modtager stadigvæk henvendelser fra potentielle passagerer. Se nederst for kontaktdetaljer.

Vi kalder på alle danskere, inklusiv medlemmer af Folketinget, om at støtte os og medvirke til at den danske regering sikrer den danske båddelegation sikker passage til Gaza-striben. Ligeledes opfordrer vi Danmarks regering til at stille konkrete krav til den israelske regering om ikke at bruge vold imod passagerne ombord på Tahrir og den øvrige flotille.

De fire partnere ombord Tahrir, som er gået sammen for at købe og koordinere blokadebrydningen kommer fra:

Australien
Belgien
Canada og
Danmark

På nuværende tidspunkt er der allerede flere tusinde individer, som har doneret til vores 4 nationale bådinitiativer, men vi mangler stadig at indsamle 150.000 kr. i dansk regi. Selv små beløb batter - gå ind på vores hjemmeside: FGDK og se hvordan du nemt kan støtte op om vores initiativ - vores kampagne om at sende en dansk båddelegation til Gaza-striben kan udelukkende lade sig gøre takket være den brede støtte vi har fået fra almene danskere,

og det kolossale arbejde som frivillige hænder har hjulpet med over de sidste måneder.

Vi nægter at blive intimiderede af den israelske stats gentagne trusler om vold. Vi kender til situationen, vi har set det med egne øjne - og det er netop nu at vi har et ansvar for ikke at glemme de 1,6 millioner mennesker, der lever i Gaza-striben.

freegaza.dk

En tidligere frihedsflotille ankommer under stor jubel til Gaza

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag til torsdag 16-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdag 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Udleveret til skueproces

Svensk-colombiansk journalist udleveret af Venezuela til skueproces i Colombia

Den svensk-colombianske journalist og redaktør for nyhedsportalen ANNCOL, Joaquín Pérez er skandaløst blevet anholdt i Venezuela og udleveret til det reaktionære regime i Colombia, anklaget for terrorforbindelser til FARC-guerrillaen. Den tidligere forsvarsminister i den berygtede Uribe-regering og Alvaro Uribes efterfølger som præsident siden august 2010 Juan Manuel Santos Calderon er stærkt opsat på at knuse ikke bare guerillaen i Colombia, men også den reelle opposition (i modsætning til den formelle parlamentariske, som er en del af regimets demokratiske cirkus), som delvist befinder sig i eksil.

Beslutningen om udlevering til det morderiske styre i Colombia blev truffet af den venezuelanske præsident Hugo Chavez personligt efter at den colombianske præsident ringede til ham, da Perez' fly med kurs mod Caracas lettede fra lufthavnen i Frankfurt den 22. april. Det har udløst voldsom harme i Latinamerika, hvor det ses som et fuldstændigt svigt af folkenes kamp mod den amerikanske imperialismes dominans og mod dens marionetter som den colombianske regering.

Joaquin Perez: Journalist, svensk statsborger, bosat i Sverige, hvor han har været redaktør af den betydningsfulde nyhedsportal ANNCOL, som har været en væsentlig torn i øjet på den colombianske regering siden starten i 90'erne. ANNCOL blev hurtigt et magtfuldt redskab for den colombianske opposition i eksil.

Perez var i Colombia medlem af byrådet i Corinto for venstrealliancen Union Patriótica (UP) og bestandig udsat for mordtrusler. Efter at hans kone blev kidnappet og nær blev myrdet, blev han af UP og det legale Partido Comunista Colombiano opfordret til at forlade landet, og kom derpå i 1993 til Sverige.

Udleveringen og fængslingen af Joaquín Pérez har også vakt stor opsigt i Sverige. Journalisten Dick Emanuelsson fra det svenske Flamman, som udgives af Venstrepartiet og som Perez har samarbej-

Redaktøren af nyhedsportalen ANNCOL, den svenske statsborger Joaquín Pérez, udleveres til det colombianske morderregime

det med om ANNCOL, har som den første interviewet Perez i hans colombianske fængsel – via en indsmuglet mobiltelefon hos en af medfangerne.

Om hensigten med fængslingen siger Perez:

- *Formålet er at gøre en regimekritisk røst tavs. Han tilføjer: - Visse dage har vi 800.000 besøgende på ANNCOL, mange gange flere end Santos-klanens dagblad El Tiempo sælger til daglig.*

Den højest rangerende politimand i Colombia, general Oscar Naranjo, erklærer i en udtalelse i El Tiempo at ANNCOL er en 'politisk fjende'. Uden

Perez' viden har der længe været ført en 'retssag' mod ham i Colombia:

- *Jeg er dømt på forhånd, eftersom de har ført proces mod mig i næsten et år uden at jeg er blevet indkaldt via udenrigsministeriet eller ambassaden i Sverige. De ved at jeg lever og arbejder i Sverige og nu stilles jeg i praksis over for en fuldbyrdet kendelse uden at have haft chancen for at forsvare mig, siger Perez.*

I Sverige er der rejst stærke krav bl.a. 1. maj om at Perez' umiddelbart sendes tilbage.

Verden ifølge Latuff

En amerikansk begravelse